

og i Overeensstemmelse dermed Ordet „Distrikt“ til „Rebs“. Naar jeg har stillet dette Forslag, saa er jeg ikke bleven ledet dertil af den vistnok iøvrigt høist pruisværdige Sprogrensnings-Nær, som har bevæget flere ærede Medlemmer til at stille en Mængde Endringsforslag, men min Grund er den, at der allerede her i Hovedstaden findes „Distrikter“, nemlig Fattigforsørgelses-Distrikter, og jeg troer ikke, at det er heldigt, men at det kan give Anledning til Misforstaaelser og Forvekslinger, naar der baade findes saakaldte Politidistrikter og Fattigforsørgelses-Distrikter. Ved mit Underendringsforslag under Nr. 3 har jeg søgt paa den simpleste, korteste og, som det forekommer mig, naturligeste Maade at anvise Politilægen sin rette Plads, ved mellem andet og tredie Affnit i § 5 at sætte Ordene: „en Politilæge“ og lade det næstsidste Affnit i Paragrafen udgaae. Da Udvalgene baade i dette og i det andet Thing have erkjendt, at Politilægen maatte stilles mellem Politiiinspektøren og Politikommissærerne, saa haaber jeg, at Vedtagelsen af dette Forslag ikke vil møde Vanskelighed. — Endringsforslaget under Nr. 4 gaar blot ud paa at ombytte Ordet „Læge“ i Udvalgets Endringsforslag Nr. 14 med Ordet „Politilæge“, for at tilvejebringe Overeensstemmelse med mit Endringsforslag til § 5.

Müller: Naar man kaster et flygtigt Blik paa de to Endringsforslag, som jeg selv Anden har stillet i Forening med to forskjellige Medlemmer af Udvalget, saa kunde det synes, som om der laa en Overeensstemmelse, idet jeg med Hensyn til den foreslaaede nye § 4 har været med til at foreslaae, at der ansættes 210 Politikonstabler, hvorimod jeg tilligemed et andet æret Medlem senere har foreslaaet en Indskrænkning i dette Antal. Som det imidlertid let vil sees, har min Mening kun været den, at jeg, da der i det første Forslag kun er Tale om at sammensmelte de to Paragrafer 4 og 5 til een, ikke for den ene Omstændigheds Skyld, at der deri er anført 210 Konstabler, har villet foretage nogen hyderligere Forandring i Paragrafen. Ved mit senere Endringsforslag, hvor det foreslaaes, at Politikonstablernes Antal

indskrænktes, har jeg imidlertid ladet det staae aabent for mig at stemme derfor. Naar man engang har gjort sig ret fortrolig med Tanken i et vist System og dets Fortrinalighed, saa skeer det let, at naar der i Systemet indblandes et og andet fremmed Element, selve Systemet da synes noget forvasket. Jeg har imidlertid ikke kunnet overbevise mig om, at det af Regjeringen foreslaaede System i ringeste Maade vil lide Afbræk, hvis Forslaget under Nr. 10 i Betænkningen blev vedtaget. Jeg troer, at paa mange af de Steder, hvor Vægttervæsenet er blevet affkaffet, har man ikke haft Anledning til at glæde sig derover; dette gjælder saaledes om Christiania, hvor man, skjøndt man ikke endnu er vendt tilbage til denne Institution, dog har savnet den og beklaget, at man har affkaffet den for overilet. Det synes ogsaa — saaledes som vi, der udgjøre Mindretallet i dette Punkt, have tilladt os at sige i Betænkningen — noget besynderligt ganske at ville ophæve en Institution — paa hvilken der vistnok kan være adskilligt at anse, men med hvilken man ikke har Marsag til at være misfornøiet undtagen med Hensyn til de organiste Mangler, som klæbe ved den, Mangler, for hvilke det dog ikke er Institutionen som saadan, der bærer Skylden — for at indføre en anden, som dog efter min Mening paa mange Steder, hvor den er bleven indført, ikke har været istand til at bringe Folk til at see den i noget gunstigt Lys, men tværtimod har givet dem Anledning til at ønske, at de ikke havde foretaget Forandringen; saaledes har Forholdet stillet sig, vel ikke allevegne, men dog paa mange Steder, og jeg troer i det Hele taget ikke, at det nye Systems Fortrinalighed er saa stor, at man just skulde ile med at indføre det med Tilsideættelse af det hidtilværende. Man vil maaskee hertil sige og støtte sig derpaa, at den nuværende Politidirektør, som har gjort sig bekjendt med Systemet, er meget indtaget i det; dette er fuldkommen rigtigt, han har paa fremmede Steder lært at kjende det, og han kjender ogsaa vort nuværende Vægttervæsen, ja han kjender det med alle de Ufuldkommenheder, der klæbe ved det, men under en forandret og forbedret Form kjender han det ikke; han har altsaa ikke den personlige Erfaring til den af os foreslaaede Ord-